Jakob on keik ärrawõtnud, mis meie Issa pärralt on, ja mehe Issa Pärrandusseest on ta keik sedda Nikkust ennesele sanud. Jakob tundis ka pea Labani Silmist ehk Näust, et ta Südda ei olnud ennam nenda temma wasto, kui enne sedda. Ta mõtles sepärrast se peäle, kuida ta hea Wisiga seält woiks ärrasada, enne kui Laban ehk ta Pojad, temmale Kurja weel peälegi teeksid.

§. 195. Jummal näitas ennast Jakobile siis Unnes, kui ta öiete Murres olli, ja täis kakskümmend Aastad jo Labanit olli teninud. Jummal ütles temmale: Minne jälle taggasi omma Wannematte Male, ja omma Suugulaste Seltsi jure, ja minna tahhan sinno Kättetasuja olla, sest ma ollen keik nähnud, mis Laban sinnule on teinud. Minna ollen se Peeli Jummal, kes ennast sulle seäl näitas (§. 178), kus sinna se Kiwwi-Samba seädsid, ja minnule Tootussi tootasid. Minne nüüd siit Maalt ärra, ja minne taggasi omma Sündimisse-Male!

§. 196. Jakob wõttis Jummala Käsks Rõmoga kuulda; ta satis Sannumeo Raelile ja Leale, ja käskis neid ennese Kõnnele tulla laggeda Wälja peäle temma Puddo-Lojuste jure. Seäl ta räkis keik nende ette, ja ütles: Ma nään et teie Issa Silmad ei olle minno wasto nenda kui elle ja enne sedda, et ma kül keige omma Rammo ja Jouga tedda ollen teninud, nenda kui teie teate; agga teie Issa on mind narrida püüdnud ni mitmet wisi, ja minno Palka kül kümmekord teistwisi seädnud; siiski Jummal ei olle temmale Melewalda annud minnule Kurja tehha, egga mo Palka kinnipiddada; waid kui ta ütles: need täp-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1779, lk. 22